

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 430/2025
09.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 6. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Радивојевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 4К.бр.8/23 од 11.06.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 666/24 од 25.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 09.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Радивојевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 4К.бр.8/23 од 11.06.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 666/24 од 25.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину 4К.бр.8/23 од 11.06.2024. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 6. у вези става 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године. Према окривљеном је изречена мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеним ББ из ... и то тако што је окривљеном забрањено приближавање оштећеном на удаљености од 20 метара, приступ у простор око места становања на 100 метара и свако даље узнемиравање, односно комуникација са оштећеним у трајању од 2 године рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Истом пресудом оштећени ББ је за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парницу. Окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка оштећеном ББ, Основном јавном тужилаштву у Параћину и Основном суду у Параћину, као и да накнади паушал суду, а како је то ближе означено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 666/24 од 25.12.2024. године у ставу првом изреке делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА, па је преиначена пресуда Основног суда у Параћину 4К.бр.8/23 од 11.06.2024. године у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеног АА за

кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 6. у вези става 1. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, док су одбијене као неосноване и то у преосталом делу жалба браниоца окривљеног и у целости жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Параћину, па је првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена. У ставу другом изреке пресуде окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 10.000,00 динара, те је одређено да ће о висини трошкова насталих пред судом правног лека у смислу члана 267. ЗКП одлучити другостепени суд посебним решењем, док ће о висини осталих трошкова одлучити првостепени суд посебним решењем сходно члану 262. став 2. ЗКП.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Марко Радивојевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и то конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да преиначи пресуде Основног суда у Параћину 4К.бр.8/23 од 11.06.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 666/24 од 25.12.2024. године тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да укине наведене пресуде, као и да на седницу већа позове Врховног јавног тужиоца.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 3) ЗКП учињену по браниоцу од стране другостепеног суда. Поред тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи и да је другостепени суд повредио закон када је на претресу одржаном дана 25.12.2024. године прочитао исказе оштећеног и сведока, те налаз и мишљење вештака и писане доказе, а који докази су раније изведени пред првостепеним судом, иако се одбрана са тим није сагласила и изричито је захтевала да се до тада изведени докази поново изведу и то посебно испитивањем сведока, оштећеног и вештака, а који наводи браниоца би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 450. ЗКП. Осим тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи и да је другостепени суд неправилно применио одредбу члана 449. ЗКП, будући да у конкретном случају није било услова за

одржавање претреса пред другостепеним судом, обзиром да је другостепени суд нашао да првостепена пресуда садржи само битну повреду одредаба кривичног поступка, а не и погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, а што је према одредби члана 449. ЗКП услов за одржавање претреса пред другостепеним судом, а који наводи браниоца би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 449. ЗКП. Такође, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи и да је првостепени суд у поновљеном поступку, након укидања раније првостепене пресуде из разлога јер је суд био непрописно састављен само од стране судије појединца, требало да примени одредбе члана 358. у вези члана 237. ЗКП, као и одредбу члана 388. став 1. ЗКП, а такође је у конкретном случају наведене одредбе ЗКП требало да примени и другостепени суд на претресу одржаном пред тим судом, те да главни претрес, односно претрес, почне изнова и да се на истом најпре из списка предмета издвоје као незаконити сви докази који су прикупљени и изведени у претходном првостепеном поступку где је поступао судија појединац, а да се потом поново изведу сви докази, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези чланова 237, 358. и 388. став 1. ЗКП. Бранилац окривљеног у захтеву истиче и да другостепени суд није у образложењу другостепене пресуде оценио све жалбене наводе одбране и то посебно оне наводе у којима је истицано да ниједан изведени доказ не указује да је окривљени извршио предметно кривично дело, а што би по налажењу овога суда представљало повреду одредбе члана 460. став 1. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног нижестепене пресуде побија због повреда одредаба члана 438. став 1. тачка 3), члана 438. став 2. тачка 3), члана 450. и члана 460. став 1. ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Радивојевића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић